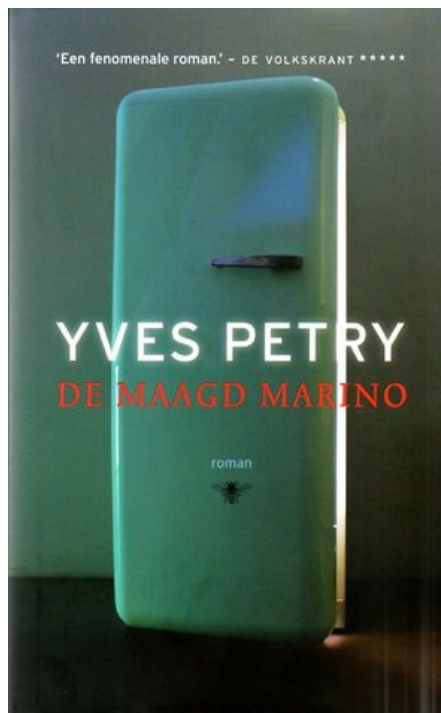

De maagd Marino

Yves Petry

Download now

Read Online ➞

De maagd Marino

Yves Petry

De maagd Marino Yves Petry

Sleutelroman gebaseerd op de zaak van de 'kannibaal van Rotenburg', die in 1996 een schok in Duitsland veroorzaakte. Het verhaal opent met het eindpunt: de theatrale, krankzinnige maar ook bloederstige sterfscène van een gedrogeerde man, Bruno Klaus. Volledig volgens afspraak wordt hij vastgebonden, ontmand, in stukken gesneden en begraven door Marino Mund, zijn beul en minnaar.

De maagd Marino Details

Date : Published September 2010 by De Bezige Bij (first published May 2010)

ISBN : 9789023454441

Author : Yves Petry

Format : Hardcover 284 pages

Genre : Fiction, Roman

 [Download De maagd Marino ...pdf](#)

 [Read Online De maagd Marino ...pdf](#)

Download and Read Free Online De maagd Marino Yves Petry

From Reader Review De maagd Marino for online ebook

Tycho V says

Yves Petry bewijst zichzelf een onwijs slimme man. Het verhaal focust zich vooral op de gedachtegangen voorafgaande aan het voorval van de hoofdpersonages. Yves Petry drukt de gedachtegangen haast poëtisch uit. Na een aantal bladzijdes lees je hier echter al snel overheen, door alsmaar de pagina's op te vullen met soms haast onnavolgbare uitingen, neemt de drang om ze proberen te begrijpen af voor veel lezers. Daardoor leest het boek niet lekker.

Anna says

Bizar verhaal. Knap geschreven, mooie woorden, prachtige taal. Helaas bleef het geheel erg beschrijvend of schetsmatig, weinig diepgang in de karakters.

Aurora says

Prachtig geschreven! 4 sterren omdat richting het einde van het boek ik me zo begon te irriteren aan de ik-persoon dat ik eigenlijk niet verder wilde lezen.

Ireneheijblom says

Ik denk dat dit een fantastisch boek had kunnen worden. helaas werd het dat niet. mede dankzij de schrijfstijl en de beschrijvingen van de personen werd het werk langdradig. het onderwerp is fantastisch voor een boek. gemiste kans dit.

Kaj Peters says

Behalve een begenadigd stillist is Yves Petry óók een schrijver die een banaal onderwerp als kannibalisme naar een hoger plan trekt. Hij geeft er namelijk een onverwachte draai aan waarmee de aard en functie van literatuur ter discussie worden gesteld. Die aanpak is prijzenswaardig en zet zeker tot denken aan, maar het zijn helaas kleine fonkelingen in een roman die ook nodeloos doorgaat met filosofische uiteenzettingen en psychologiseren van zijn personages. En juist door deze inventieve verhaalconstructie kon ik niet helemaal vat krijgen op wat ze nou eigenlijk bewoog om hun aparte keuzes te maken.

Ik vind het leuk gevonden dat je op een empathische, humane manier kijkt naar iets waar de algemene consensus van luidt dat het walgelijk en verwerpelijk is. Maar daarmee verliest het ook iets aan suspense of mee kunnen gruwelen met de verschrikkingen. Die kaarten worden al flink verspeeld in het eerste hoofdstuk en vanaf dat punt gaat het helemaal niet meer zo om het gruwelijke aspect. Misschien ben ik wel een eenvoudige lezer die van zo'n horror-verhaal lekker wil smullen van de walgelijkheden.

Vera VB says

Een vreemd verhaal over Marino die in de gevangenis zit, speciaal regime, nadat hij de penis van Bruno Kraus afgesneden heeft, de man heeft laten leegbloeden en daarna ook nog repen vlees uit zijn billen gesneden heeft. Deze stukjes vlees gingen in de diepvries en heeft hij nadien klaargemaakt om op te eten. Tot daar het lugubere van het verhaal. Daarna lezen we over de beweegredenen van Bruno om zich te laten doden door Marino, want dat is het. De man wil niet meer leven en wil dat Marino hem helpt te sterven. Het verhaal wordt verteld alsof het Bruno is die het nog vertelt via Marino die er een boek over schrijft in de gevangenis.

De beweegredenen van Bruno zijn erg vreemd. Nog vreemder is hoe Marino erin mee gegaan is. Er worden verzachtende omstandigheden aangehaald, maar dan nog.

Het verhaal deed me wat denken aan een Duitser die een advertentie had geplaatst om iets gelijkaardig te doen, om een stuk vlees van iemand te eten en die te doden. De kanibaal werd die man genoemd dacht ik.

Ojon Van Strijland says

poëtisch, gruwelijk,
gruwelijk poëtisch.

Esther says

Zelden oorspronkelijk nederlandstalig werk gelezen van dit niveau. Hij verdient het vind ik om in alle werelddalen te worden vertaald.

Jelle Rijk says

Sterke punten:

- + Uitvoerige beschrijvingen van de uiteenlopende denkwijzen van de personages.
- + Uniek vertelperspectief dat ervoor zorgt dat het hele boek een extra laag betekenis geeft.
- + Bevat personages die holebi zijn, maar niet hoofdzakelijk gedefinieerd worden als holebi zoals in veel boeken/films het geval is.
- + Raakt veel taboe-onderwerpen aan zonder aan sensationisme te doen.

Zwakke punten:

- Het midden van het boek bevat enkele langdradige passages over Bruno's leven vroegere leven als universiteitsprofessor die veel langer aanslepen dan nodig.
- De schrijver probeert de lezer constant met woorden te overtuigen van het feit dat Bruno en Marino een "intieme verbintenis" hadden, terwijl de twee personages eigenlijk erg afstandelijk van elkaar handelen. Wat er beschreven wordt, komt vaak niet overeen met wat er effectief aan het gebeuren is.

Evelien Meulders says

Ik begreep het allemaal niet zo goed, maar misschien is dit de bedoeling.

Langdradig en moeilijk. Ik ben erdoor gesparteld tot pagina 154 en dan heb ik het opgegeven.

Hij ligt nog altijd stof te vergaren in mijn boekenkast, misschien later nog eens een poging wagen...

Sigrid says

In elk geval zeer goed geschreven. Ook het gegoochel met de onbetrouwbare verteller kon ik an sich nog smaken, maar na de vijfde metareflectie hierover had ik het wel gehad. Bij momenten een te lang uitgesponnen gejammer van een zelfgenoegzame literatuurprofessor die zijn geloof in de literatuur verliest.

Jacques Thielen says

Het boek is in een mooie, ingehouden stijl geschreven. Vanuit 'het slachtoffer' is het verhaal opgetekend, een goede vondst die mooi wordt uitgewerkt. Een bijzonder boek en een terechte winnaar van de Librisprijs 2011..

Susanne says

Wat een rotboek!

Marjolein says

Als sommigen niks voelen bij dit boek dan ligt dat toch aan henzelf en niet aan de geniale schrijfkunst van Yves Petry. Toen ik het uit had, ben ik er meteen opnieuw in begonnen en begreep ik ook de openingsscène beter, die ik eerst nogal bizar vond. Griezelig hoe Petry deze abnormale figuren heel normaal en nabij doet lijken. Toch is het geen gruwelijk boek maar poëtisch en vaak zelfs humoristisch. Vol interessante gedachten en heel sterk van sfeer ook. Naar het schijnt is dit zijn beste roman maar ik ben toch benieuwd naar de andere.

Delphine says

"A major disappointment, badly written, even if the plot is real, the characters are described in such a shallow way, lacking depth and subtlety. You would at least expect some despair, existential angst, utter

darkness".

Reading these comments on GR, I wonder if the two of us have actually been reading the same novel.

Despair, existential angst, darkness? The two protagonists are long past that initial phase of insecurity. They have worked out a solution that satisfies both of them: the need to control one's life and death (Bruno, the writer/academic) and the need to fill the emptiness, to 'devour' (Marino, who helps Bruno to commit suicide and afterwards munches on parts of his body).

The plot is loosely based on real life material, but Petry has clearly transformed it into his own story. He delves deeply into the psychology of the main characters, in a clear, natural and accurate style. It made me wonder: where has Petry been hiding all those years? This is the best Belgian novel for years. Absolutely stunning. It certainly deserves the Libris literature prize.
